

[Lisbet Hindsgaul.]

kan oparbejde et dygtigt, sundt skabende Erhvervsliv ved fortsat at yde Præmie til de arbejdsledige, der under ogsaa de arbejdsledige, der omhandles i disse to Lovforslag; for det maa jo dog være saaledes, at Arbejdet skaber ikke alene Kapital, men ogsaa Arbejdspladser.

Men som sagt, som Forholdene ligger, og idet jeg anerkender, at disse to Lovforslag er et Udtryk for den siddende Regerings Arbejde og Ansvar, skal jeg paa mit Partis Vegne tilsige vor Tilslutning baade til Gennemførelsen af det første og det andet Lovforslag. Vi skal ogsaa øve vor Medvirken til, at disse Lovforslag kan faa en hurtig Behandling i det høje Ting.

P. N. Petersen (Røje): Da mit Partis Ordfører i de foreliggende Sager, det ærede Medlem Hr. Gudiksen, er forhindret i at være til Stede, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale de to Forslag til Gennemførelse i det høje Ting. Efter at Lovforslaget om Arbejdsfordeling er ændret i det høje Folketing, skal Loven udløbe den 15. December i Aar, og denne korte Tidsfrist skyldes naturligvis den Omstændighed, at man hurtigst muligt vil søge at komme bort fra denne Lov, der trods alle gode Hensigter ikke har virket godt i det praktiske Liv. Det har vist sig i mangfoldige Tilfælde, at den Omstændighed, at Arbejdsfordelingsgodtgørelsen udgør $\frac{4}{5}$ af den gennemsnitlige Arbejdsindtægt, har fristet svage Sjæle til at undgaa Arbejdet længst muligt. Desuden animerede Loven Arbejderne til at søge de Arbejdspladser, hvor der var Arbejdsfordeling, fremfor de Steder, hvor dette ikke var Tilfældet. Det var det ærede Medlem Hr. Nielsen-Man, der omtalte disse moralske Betæneligheder. Jeg forstaaer saa udmærket godt det ærede Medlems Synspunkt, men i Virkeligheden synes jeg ikke, der er Grund til at bebrejde Arbejderne noget i saa Henseende, da den menneskelige Natur ikke fornægter sig, enten det er den ene eller den anden Klasse der er Tale om. Jeg kan slet ikke vide, hvordan det havde stillet sig, hvis det havde været det ærede Medlem Hr. Nielsen-Man og mig, der havde været ude for det samme Tilfælde, om vi to havde været i Stand til at modstaa Fristelsen. Nej, det er Loven, der er uheldig, og derfor synes jeg, det er rigtigt, at den nu bliver begrænset til den 15. December, saa maa vi se, om det kan lykkes inden den Tid — og det vil jeg inderlig haabe — at faa en bedre og varig Ordning, som er i alle Parters Interesse.

Med disse Ord skal jeg anbefale de to

Lovforslag til Gennemførelse i det høje Ting.

Arbejds- og Socialministeren (Hedtoft-Hansen): Jeg takker de ærede Ordførere for den givne Tilslutning til Lovforslaget.

Det ærede Medlem Hr. Nielsen-Man gjorde med Hensyn til de Forudsætninger, som, efter hvad der anføres i Bemærkningerne, var til Stede ved Lovforslagets Gennemførelse og i alt væsentlig stadig er til Stede, opmærksom paa, at det ærede Medlem ikke kunde være enig med Ministeriet i den Opfattelse. Han henviser i saa Henseende til, at et af Motiverne til Lovforslagets Gennemførelse var at hindre, at Arbejderne blev trukket fra de Arbejdspladser, de var paa for Øjeblikket, over til højere betalt Arbejde for den tyske Værnemagt. Jeg skal paa ingen Maade benægte, at dette var et af Motiverne, men der var adskillige andre: der var Mangel paa Raavarer, der var Mangel paa Brændsel, som for en Række Virksomheder skabte Vanskeligheder og nedsat Arbejdstid. Der var Ønsket om, indtil vi igen kom ind i normale Tilstande, at søge den enkelte Arbejdsplads's kvalificerede Arbejdere bevaret for den paagældende Arbejdsplads. Og naar vi i Motiverne skriver, at disse Aarsager i alt væsentligt stadig er til Stede, maa jeg for mit Vedkommende insistere paa, at hvad Mangel paa Raavarer og Mangel paa Brændsel angaar, er dette stadig gældende. Hvis man ser efter i Statistikken, paa hvilke Omraader Arbejdsfordelingen virkelig spiller en Rolle, vil man opdage, at den store Procentdel af arbejdsfordelte netop findes inden for Fag, hvor Raavaremangelen i Dag til Stadighed gør sig gældende.

Maa jeg i denne Forbindelse nævne et Par Tal. For Korkskærere og Korksorterere gælder det, at 66,35 pCt. af Medlemmerne i sidste Uge af August Maaned 1945 var paa Arbejdsfordeling, for Skraatobaksarbejderne var den tilsvarende Procent 65,78, for Chokoladearbejderne 68,69, for Tekstilarbejderne 63,78, ligesom 74,34 pCt. af Det danske Tobaksarbejderforbunds Medlemsstab var paa Arbejdsfordeling. Jeg synes, at disse Procentsatser, som naturligvis er valgt blandt særlig raavarehungrende Fag, ved deres Størrelse viser, at man ikke kan ordne Arbejdsfordelingen i Dag paa den Maade, at man siger, vi nu uden videre vender tilbage til normale Tilstande, hvis man vil anerkende de forskelligartede Motiver — hvoraf Hensynet til den tyske Værnemagt kun var eet —, som var Forudsætningen ved Lovens Gennemførelse.